

VRAAG

Door alles wat ik heb meegemaakt ben ik chronisch ziek geworden. Aan de buitenkant zie je helemaal niks en mijn buurman zegt gerust: "Er is niks met jou". Ik heb ook het idee dat mensen dat achter mijn rug om denken, juist omdat je niks kan zien. Ik zit in de bijstand omdat ik ook via de overheid geen erkenning krijg. Mijn hulpverleners zeggen zelfs dat het bijzonder is dat ik nog zo rond loop ook al is het geestelijk en emotioneel zo zwaar dat alleen het dagelijks leven en om God vast te blijven houden dit al 24 uur per dag een baan is.

Voordat ik tot geloof kwam dacht ik ook: als ik zo oud moet worden, geef mijn portie dan maar aan... Na een zelfmoordpoging, die bijna gelukt was, kwam de Heer echt in mijn leven. Huilend heb ik op de grond gelegen in gebed: "Heer als U er bent, doe alstublieft iets, want het is erop of eronder voor mij". Mijn leven is nog steeds niet makkelijk en na het lezen van de tekst "Wie niet werkt zal niet eten" en de samenleving niet zo tot last zijn begon ik ook erg te wankelen. Ook nu vraag ik mij af: en ik dan... ben ik nu slecht bezig? Ik heb hulpverlening en doe er alles aan om überhaupt overeind te blijven. Hoe kan ik werken als het dagelijks leven al zo wankel is?

Mijn geloof is steeds sterker geworden, maar mijn kernthema's vanuit mijn onveilige kinder-/pubertijd drukken ook echt op mijn geloof. Wees niet angstig, zegt de Bijbel, vertrouw op de Heer, etcetera. Wat nou als juist daar dingen in stuk zijn? Ik ben ervan overtuigd dat God bezig en aan het werk is met wat gebroken/kapot is. Ik ben benieuwd wat Jezus zou zeggen als ik Hem echt even kon spreken.

Ondertussen heb ik besloten om een voorbidder te zijn. Ik ben dagelijks aan het bidden voor grote thema's, waaronder onze regering, Israël en de vrede voor Jeruzalem, voor mensen die God nog niet kennen en mijn directe omgeving. Ik denk dat het belangrijk is om je nuttig te maken waar dat kan. Ik hoop dat er meer begrip zal komen voor mensen die het moeilijk hebben. Ik hoop dat God toch tevreden is over wat ik doe en hoe ik mij inzet.

ANTWOORD

Ach, beste vriend of lieve vriendin. Wat zou ik graag naar je toe willen komen om samen met jou die strijd aan te gaan. Ik weet ook echt niet wat ik moet schrijven en waar te beginnen. Maar omdat we elkaar alleen schriftelijk kunnen ontmoeten, doe ik toch een poging. Ook al is mijn eerste raad: zoek een

vertrouwenspersoon. Een christen-psycholoog of pastoraal werker die met jou kan en wil optrekken in het proces van genezing en herstel. Een proces van misschien weken of zelfs maanden.

Ik moet het hier doen met wat je schrijft en dan blijf ik haken bij jouw laatste opmerking als je schrijft: "Ik hoop daardoor God tevreden te kunnen stellen." Als dat jÓuw doel is, God tevreden te stellen, dan wordt het een hele strijd. Ik begrijp uit jouw brief dat je, gezien jouw onveilige ervaringen, moeilijk mensen kunt vertrouwen. Kan het zijn dat je in het verleden ook personen meende te moeten tevreden stellen? Te moeten 'pleasen'? Als dat zo is, dan zou ik je willen wijzen op een normale verhouding tussen een ouder, vader of moeder en een kind. Als het goed is doet dat kind geen enkele poging om zijn ouders tevreden te stellen. Hij is er gewoon en de ouders zijn er gewoon. Ze leven samen, eten samen, praten samen, knuffelen elkaar samen, vissen of voetballen samen, kortom een gewoon gezond gezin. Waar soms eens opgetreden moet worden omdat zoon- of dochterlief over vastgestelde grenzen gaat. Opvoeden is dat. Snoeien noemen we het wel eens. Die ouders kennen hun kroost en de kinderen delen hun hart en hun vragen met pap of met mam die ze 100 % vertrouwen. Gelukkig zijn er nog duizenden van zulke gezinnen in Nederland.

Zo mag ook onze verhouding zijn met God, onze hemelse Vader. Een gezonde kind-vader verhouding. In [2 Corintheërs 5:17](#) staat: "Daarom wie nu in Christus is, is een nieuwe schepping. Het oude is voorbij gegaan het nieuwe is gekomen." Let goed op: "is" een nieuwe schepping. Niet "wordt" een nieuwe schepping, later, of in de hemel, of wanneer hij er klaar voor is. Nee: *is* een nieuwe schepping...

Uit jouw verhaal lees ik dat de Heere Jezus met zijn Heilige Geest in je leven is gekomen en jij dus een nieuwe schepping bent geworden in Hem. Je bent niet een kant en klaar ingepakt product wat zo van de lopende band rolt. Je bent een nieuwe schepping. Een schepping die zich gaat ontplooien, gaat groeien, bloeien en zich laat snoeien. Dat doet God. Maar die nieuwe schepping is een proces, daar heb je (professionele) pastorale hulp bij nodig.

Het enige dat God van jou vraagt is "in Hem te blijven" door met Hem je sores, je verdriet, je pijn, je fouten, je teleurstellingen te delen. Als daar uit voort komt, let goed op: ALS daar uit voortkomt dat je gaat bidden voor onze regering, voor Israël en de vrede voor Jeruzalem, voor mensen die God nog niet kennen en je voor directe omgeving, etcetera. Prima. Maar als je het doet om God tevreden te stellen, te 'pleasen', als je het doet om God vast te houden in plaats van er op te vertrouwen dat God jÓu vasthoudt, dan zit je op een verkeerd spoor en zul je alleen maar vermoeider worden.

Ik zou je de volgende adviezen willen geven:

1. Vergeet even alles waar je voor meent te moeten bidden.
2. Zoek God in de stilte op een manier die bij jou past. Bijvoorbeeld door te gaan fietsen of te wandelen of een veilige plek zoeken om met Hem te praten, te overleggen, te aanbidden. Vertel Hem alles, God wordt niet moe om jou aan te horen.
3. Zoek een pastoraal iemand die met jou wil vechten voor de overwinning.

Misschien mag ik je bemoedigen met Gods Woord waarin de Heere Jezus prachtige beloften doet aan jou en aan mij: “Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zál u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart” ([Mattheüs 11:28-29](#)). “Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft” ([Johannes 15:4](#)). En lees zelf eens: [psalm 46:2](#), [psalm 91:4](#), [Jesaja 40:30-31](#).

Veel sterkte en zie nieuwsgierig uit naar wat God gaat doen in jouw leven.

Hartelijke groet
Piet Speelman